

Κυριακή Ζ' Ματθαίου: Σχετικά με την θεραπεία († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιουλίου 24, 2020

(Ματθ 9, 27-35)

Υπάρχουν πολλά κείμενα στο Εύαγγέλιο όπου ο Χριστός έχοντας στραφεί σ' ένα πρόσωπο που είναι άρρωστο νοητικά ή σωματικά τοῦ κάνει μία ἐρώτηση, καὶ αὐτὴ ἡ ἐρώτηση εἶναι πάντα: **Θέλεις νὰ γίνεις καλά;** Καὶ νομίζω αὐτὴ ἡ φράση εἶναι σημαντικὴ ἐπειδὴ ὑπονοεῖ κάτι πὸ μεγάλο, πὸ ὀλοκληρωμένο ἀπὸ τὴν ἀπλὴ ἀποκατάσταση τῆς υἰείας ἐνὸς ἀνθρώπου: σημαίνει **τὴν ἐπιστροφή στὴν κατάσταση πὸ ἦταν ὁ ἄρρωστος πρὶν τὸν προσβάλλει ἡ ἀσθένεια**. Ἐπειδὴ **πολὸ συχνὰ ἡ ἀσθένεια εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς μας**, τῆς ἀφροσύνης μας, τῆς κληρονομικότητος, τῶν ἐξωτερικῶν καταστάσεων καὶ αὐτὸ ὅλο ἔχει νὰ κάνει μὲ τὴν κατάσταση τῆς ζωῆς μας σ' ἕνα κόσμον πὸ ἀπὸ χριστιανικῆς ἀπόψεως εἶναι ἕνας κόσμος ἐκπεσμένος, ἐὰν προτιμᾶτε, ἕνας κόσμος διεστραμμένος, ἕνας κόσμος πὸ ἔχει χάσει τὴν ἀρμονία του, τὴν ἀκεραιότητα του, ἢ πὸ δὲν τὴν ἔχει προσεγγίσει. Ἀπὸ ὅποια πλευρὰ καὶ νὰ τὸ δεῖτε **ὁ κόσμος μας εἶναι ἕνας κόσμος θρυμματισμένος**.

Κάτι πὸ μ' ἔχει προβληματίσει τὰ τελευταῖα χρόνια εἶναι αὐτό: **γιατὶ ὁ Χριστὸς ρωτᾷ ἕναν ἄνθρωπον ἂν θέλει νὰ γίνε καλά**. Δὲν εἶναι φανερό ὅτι ὁ κάθε λογικὸς ἄνθρωπος θὰ πεῖ: Φυσικὰ θέλω, - μὲ τὴ συνέπεια πὸ ἔχει ἡ λέξη «φυσικά». Γιατὶ κάνετε μιὰ ἀνόητη ἐρώτηση; Ποιὸς ἐπιθυμεῖ νὰ εἶναι ἄρρωστος; Καὶ ὅμως νομίζω ὅτι εἶναι μιὰ πολὺ σημαντικὴ ἐρώτηση ἐπειδὴ **κατὰ τὴν Εὐαγγελικὴ ἔννοια, ἀποκτᾶμε υἰεία δὲν σημαίνει ἀπλὰ ὅτι ἀπαλλασσόμαστε ἀπὸ μιὰ σωματικὴ ἀσθένεια, ἀλλὰ ἐντασσόμαστε σὲ μιὰ ποιότητα ζωῆς πὸ δὲν εἴχαμε πρὶν καὶ πὸ μπορεῖ νὰ μᾶς προσφερθεῖ ὑπὸ προϋποθέσεις**. Ἀποκτᾶμε υἰεία ἔστω σωματικὰ, σημαίνει ὅτι πρέπει ν' ἀναλάβουμε προσωπικὰ τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν νοητικὴ καὶ τὴν σωματικὴ κατάσταση στὴν ὁποία βρισκόμαστε κατὰ τρόπο πὸ δὲν τὸ εἴχαμε κάνει πρὶν. Ἡ ἀνάκτηση τῆς σωματικῆς μας υἰείας ἀποτελεῖ ἴσως μιὰ μικρὴ εἰκόνα τῆς ἐπιστροφῆς μας στὴν ζωὴ ἀφοῦ φτάσαμε πρὶν στὸ χεῖλος τοῦ θανάτου. Ἡ ζωὴ πὸ θὰ συνεχιζόταν δίχως ἐμᾶς δίχως τὴν θεραπευτικὴ πράξη τοῦ Θεοῦ, θὰ ἦταν μιὰ ζωὴ πὸ σταδιακὰ θὰ ἐπιδειωνόταν ὀλοένα καὶ πὸ πολὺ καὶ θὰ μᾶς ἔφερνε στὸ θάνατον, στὴ **διάσπαση τῆς νοητικῆς καὶ σωματικῆς μας κατάστασης**. Καὶ ἂν μᾶς προσφέρεται ξανὰ ἡ **ἐνότητα** πὸ ἔχουμε χάσει ἢ πὸ ἴσως ποτὲ πρὶν δὲν εἴχαμε, σημαίνει ὅτι ἡ ζωὴ πὸ τώρα, μετὰ τὴν θεραπεία, εἶναι δική μας, δὲν δίνεται ἀπλὰ νὰ τὴν χρησιμοποιοῦμε μὲ ὅποιον τρόπο ἐπιλέγουμε,

Είναι ένα δώρο που δεν μάς ανήκει. Είμαστε νεκροί, πεθαίναμε, επιστρέψαμε σε μια πληρότητα ζωής και αυτή ή πληρότητα δεν μάς ανήκει, είναι χάρισμα. Έτσι, κατά το Ευαγγέλιο, όσο μπορώ να καταλάβω, όταν ο Χριστός λέει: «Θέλεις να γίνεις υγιής;», Έννοεί: «**Ας υποθέσουμε ότι σε κάνω καλά, είσαι έτοιμος να ζήσεις μιαν άκέραια ζωή ή θέλεις να σε κάνω υγιή για να επιστρέψεις πίσω σε ό,τι κατέστρεψε αυτήν την ένότητα, σ' ό,τι σε κατέστρεψε σωματικά και ψυχικά;**» Και αυτή είναι μια ερώτηση που τίθεται σε κάθε ασθενή, αν και οι περισσότεροι, πρακτικά όλοι δεν έχουν ιδέα γι' αυτό το ερώτημα, και τίθεται σίγουρα ενώπιον μας όταν θέλουμε να θεραπευτούμε πέρα από μια σωματική ασθένεια.

Υπάρχει μια άλλη διάσταση στο θέμα της σωματικής και ψυχικής αποκατάστασης, όπως περιγράφεται σε άλλες περιπτώσεις στο Ευαγγέλιο, όταν ο Χριστός λέει σε κάποιον: «Πήγαινε και μὴν ἀμαρτήσεις ξανά». Πιστεύω πρέπει να καταλάβουμε ότι **όταν μιλάμε για θεραπεία με Χριστιανικούς όρους δεν μιλάμε απλά για τη δύναμη του Θεού ή των αγίων Του ή για την δύναμη που έχουν άνθρωποι που δεν ήταν μήτε άγιοι μήτε Θεοί, κατέχουν όμως ένα φυσικό χάρισμα να μάς κάνουν υγιείς για να συνεχίσουμε να ζούμε με τον τρόπο που ζούσαμε πριν, για να παραμείνουμε ίδιοι δίχως ν' αλλάξουμε.** Ο Θεός δεν μάς θεραπεύει για να επιστρέψουμε ξανά στην αμαρτωλή μας κατάσταση. Μας προσφέρει μια νέα ζωή, **όχι την παλιά που έχουμε ήδη χάσει.** Και η νέα ζωή που μάς προσφέρεται δεν είναι πλέον δική μας, είναι δική Του, είναι δική Του δωρεά, είναι δώρο. Ήταν δικό μου και σου το δίνω, πάρτο. Και από πνευματικής απόψεως, αυτό είναι αλήθεια. Επειδή **τι είναι αμαρτία;** Προσδιορίζουμε συνεχώς την αμαρτία σαν ήθικη παράβαση, αλλά είναι κάτι περισσότερο από αυτό: Είναι ακριβώς εκείνο για το οποίο μιλούσα, **είναι η έλλειψη της ολότητας.** Όταν κρίνουμε τον εαυτό μας: Είμαι διχασμένος - ο νους είναι κόντρα στην καρδιά, ή καρδιά κόντρα στην θέληση, το σώμα ενάντια σ' όλα τα υπόλοιπα. Δεν είμαστε μόνο σχιζοφρενείς, αλλά σχιζοφρενείς στα πάντα, είμαστε όπως ένας σπασμένος καθρέφτης και έτσι είναι η κατάσταση της αμαρτίας: δεν είναι τόσο ότι ο καθρέφτης δεν αντανακλά σωστά, το γεγονός είναι ότι είναι σπασμένος, αυτό είναι το πρόβλημα. Μπορείτε, φυσικά, να προσπαθήσετε να πάρετε ένα μικρό κομμάτι του και να δείτε ότι μπορείτε, αλλά παραμένει ένας σπασμένος καθρέφτης. Και τούτο το σπάσιμο έχει να κάνει με το **σπάσιμο στις σχέσεις μας με τους άλλους ανθρώπους.** Τους φοβόμαστε, τους ζηλεύουμε, είμαστε άπληστοι. Έτσι αυτό δημιουργεί μιαν αμαρτωλότητα και απευθύνεται κυρίως στον Θεό, επειδή όλα απορρέουν από το γεγονός ότι **χάσαμε την αρμονία μας με τον Θεό.** Οι άγιοι είναι άνθρωποι που βρίσκονται σε αρμονική σχέση μ' Εκείνον. Και σαν αποτέλεσμα της σχέσης αυτής με τον Θεό, μπορούν να βρίσκονται σε αρμονία μέσα τους και με τους άλλους ανθρώπους.

Και θέλω να σᾶς προτείνω κάτι που ίσως θα βρείτε δύσκολο να δεχτείτε: είτε

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

κάποιος θεραπεύεται σωματικά είτε όχι, αυτό είναι δευτερεύον, όχι για τους συγγενείς μας, για τους φίλους μας αλλά για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. **Αυτό που μετράει είναι ν' αποκατασταθεί ή ενότητα του προσώπου και όταν γίνει αυτό και συμβεί μαζί να θεραπευθεί σωματικά - είναι καλό, αν όχι, μπορεί να είναι το ίδιο καλό.**

(Απόσπασμα από μιὰ ομιλία στις 22.11.1987)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiazoni.gr)